

Dosarul nr. 2ra-1631/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Furdui)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Macovei

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Macovei, reprezentată de avocatul Domnița Pagoni împotriva lui Igor Macovei cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime bănească fixă și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 23 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Macovei și menținută hotărârea din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 18 decembrie 2020, Irina Macovei, reprezentată de avocatul Domnița Pagoni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Macovei, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica mun. Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime bănească fixă și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a încheiat căsătorie cu Igor Macovei la 22 februarie 2014, din care au un copil comun XXXXX, născută la XXXXX.

La 13 noiembrie 2018, căsătoria soților Macovei a fost desfăcută la oficiul stării civile, fapt confirmat prin certificatul de divorț D-IV nr.0632655.

A menționat că după desfacerea căsătoriei, nu au încheiat acord parental privind stabilirea domiciliului copilului și contribuția părinților în procesul de întreținere, creștere și educare a copilului, convenind verbal că XXXXX va rămâne la domiciliul și în supravegherea mamei, iar Igor Macovei va vira pe contul bancar al ei suma pensiei de întreținere.

A evidențiat reclamanta că din informația deținută de ea, pârâtul nu este angajat oficial în câmpul muncii, motiv din care pensia de întreținere urmează a fi încasată în quantum fix.

La fel, a subliniat că între ea și pârâtul Igor Macovei nu au existat divergențe în ceea ce privește domiciliul copilului.

Fiica XXXXX locuiește împreună cu dânsa, cu toate acestea a considerat necesar de a solicita instanței ca prin hotărâre judecătorească să fie stabilit domiciliul minorului, astfel încât în viitor să nu apară incertitudini referitor la domiciliul copilului minor.

A invocat că este de acord ca autoritatea părintească să fie exercitată de ambii părinți, având în prim plan interesul copilului.

La 10 decembrie 2020, în adresa CNAS și SPF au fost expediate demersuri, prin care a fost solicitată oferirea informației cu privire la veniturile lui Igor Macovei și contribuțiile virate la bugetul asigurărilor sociale, la care însă nu a primit niciun răspuns.

A susținut că pensia de întreținere a copilului minor urmează a fi încasată în quantum fix și anume în mărime de 1 500 de lei, quantumul fiind raportat la suma de 2 438,70 de lei (minimumul de existență pentru copii în vârstă de 7 – 17 ani și suma de 3 533,20 de lei (cheltuieli de consum medii lunare pentru o persoană).

A comunicat că începând cu 18 ianuarie 2019, pârâtul a depus pe contul bancar al ei sume de bani pentru întreținerea copilului minor, însă, plățile au fost suspendate din luna aprilie 2020 din motive necunoscute de ea.

Prin urmare, este în drept să solicite încasarea pensiei de întreținere pe perioada anterioară adresării în instanța de judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 63, 76, 98 Codul familiei, art. 38 Cod civil, art. 96, 166 CPC.

A solicitat stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu mama - Irina Macovei, încasarea de la Igor Macovei în beneficiul ei a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX în quantum de 1 500 de lei lunar, începând cu data de 18 ianuarie 2019 și până la atingerea majoratului și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 3 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost stabilit locul de trai al copilului minor XXXXX cu mama sa - Irina Macovei.

A fost încasată de la Igor Macovei în beneficiul Irinei Macovei pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX în mărime bănească fixă de 1 500 de lei lunar, începând cu 1 mai 2020 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasată de la Igor Macovei taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 540 de lei, de la care reclamanta este scutită prin lege.

Au fost încasate de la Igor Macovei în beneficiul Irinei Macovei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea acțiunii suma de 100 de lei și pentru asistență juridică suma de 4 000 de lei, iar în total suma de 4 100 de lei.

În rest, pretențiile Irinei Macovei au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 23 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Igor Macovei și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a încasa de la Igor Macovei în beneficiul Irinei Macovei pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX în mărime de 1 500 de lei lunar, acest cuantum fiind unul rezonabil.

Cu referire la prevederile art. 96 alin. (1) Cod civil, prima instanță și instanța de apel au conchis că necesită a fi compensate cheltuielile de asistență juridică suportate de reclamanta Irina Macovei.

Totodată, instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute argumentele apelantului cu privire la situația financiară precară, deoarece resursele financiare insuficiente ale părintelui nu justifică acordarea întreținerii într-un cuantum diminuat.

Or, părintele are îndatorirea să contribuie la întreținerea copilului său într-un cuantum corespunzător necesităților copilului, obligație ce îl impune să desfășoare activitate de muncă, cât și să opteze pentru locuri de muncă cu condiții salariale mai avantajoase, astfel încât să asigure copilului un nivel de trai adecvat și suficient pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.

La 14 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Igor Macovei a declarat recurs împotriva deciziei din 23 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasată pensia de întreținere pentru copilul minor potrivit minimului de existență în localitățile rurale în mărime de 1 000 de lei și respinsă pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, motiv pentru care urmează a fi casată integral, or instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de judecată a interpretat în mod eronat art. 76 alin. (2) Codul familie, astfel, nu a calificat corect din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

Contrar prevederilor legale, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că dânsul nu este angajat în câmpul muncii și nu dispune de bunuri imobile sau teren agricol, iar achitarea unei pensii de întreținere în cuantum de 1 500 de lei, îi va crea o situație materială și mai dificilă.

A considerat că suma de 1 500 de lei, stabilită de prima instanță în calitate de pensie de întreținere a copilului minor, este una nerezonabilă și nejustificativă, la determinarea acestei sume nefiind luate în considerare toate circumstanțele cauzei.

Astfel, reieșind din rigorile instituite de legiuitor, este incontestabil că atât tatăl copilului, cât și mama copilului sunt obligați să contribuie în mărime egală la întreținerea copilului minor.

Prin urmare, suma de 1 000 de lei lunar oferită de el în calitate de pensie de întreținere ar fi una echitabilă, ținând cont de situația precară în care se află și

imposibilitatea de a contribui cu o sumă mai mare la creșterea și dezvoltarea copilului.

Totodată, a menționat că potrivit datelor Biroului Național de Statistică al RM, pentru anul 2020 minimul de existență în sate constituie 2 030 de lei lunar.

Suplimentar, a evidențiat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 97 alin. (3) CPC, care statuează că dacă reclamantul a intentat acțiunea fără a înainta în prealabil pretenții pârâtului, iar pârâtul a recunoscut în judecată imediat pretențiile, cheltuielile de judecată se suportă de către reclamant.

Potrivit normei enunțate și reieșind din faptul că pretențiile intimatei Irina Macovei nu au fost propuse spre soluționare pe cale amiabilă, a considerat că aceste pretenții trebuie să fie respinse.

La 28 septembrie 2021, în adresa Irinei Macovei și Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica mun. Chișinău a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Igor Macovei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 106), fiind recepționată de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica mun. Chișinău la 30 septembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 108).

Correspondența menționată care a fost expediată în adresa Irinei Macovei a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 109).

La 18 octombrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica mun. Chișinău a depus referință la recursul declarat de Igor Macovei, solicitând ca la examinarea cauzei să se țină cont de interesul superior al copilului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 septembrie 2021 împotriva deciziei din 23 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Macovei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Macovei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Igor Macovei urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Macovei.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic